

dagpleje og konsekvenserne af forslaget, at jeg tror, vi er nødt til at tage det spørgsmål mere detaljeret i udvalget, men for mig lød det, som om hr. Stefan G. Rasmussen havde overfortolket – for at sige det mildt – det, der sker med dette forslag.

§ 64, stk. 3, er en del af en 2-årig aftale, der simpelt hen er udløbet, og da aftalen ikke er blevet fornyet af Folketinget, skal den selvfølgelig heller ikke optræde i loven mere. Det var baggrunden for det.

Med hensyn til de andre spørgsmål, hr. Stefan G. Rasmussen var inde på, foreslår jeg, at vi vender tilbage til dem under udvalgsarbejdet.

Når det drejer sig om den del, der berører klubområdet, er udgangspunktet, at vi faktisk er i den paradoksale situation, at vi har en del store børn og unge, der går på gaden uden at bruge de fritidstilbud, der faktisk er, og vi har en del fritidstilbud, der bliver lukket, fordi de står mere eller mindre tomme. Det er bl.a. også en af forklaringerne på, hvorfor niveauet kan være forskelligt i de forskellige kommuner. Vi bruger simpelt hen ressourcerne på dette område forskert. Vi laver nogle gange fritidstilbud til store børn og unge, som de groft sagt ikke gider bruge. En af måderne at få ændret den situation på er at have nogle klare målsætninger, pålægge kommunerne at beskrive, hvad det egentlig er, de vil med deres fritidstilbud til børn og unge, og også give børn og unge mulighed for selv at få indflydelse på området. Det er det, der sker med forslaget her.

Så man kan sige, at vi ikke pålægger kommunerne nye byrder, og at der derfor heller ikke skal flere penge til, men vi giver dem nogle instrumenter til at anvende de penge, de allerede bruger, på en mere fornuftig måde.

De reaktioner, vi har fået, især fra de kredse, der arbejder med store børn og unge, har været overordentlig positive. De ser her en mulighed for at lave nogle bedre tilbud, der ikke mindst tiltrækker den gruppe børn og unge, der ellers flakker om på gader og veje, og ender i grupper, der har karakter af bander, som kan forøve skade på både sig selv og andre.

Så forslaget er lavet med særligt henblik på den gruppe børn og unge, der har allermost brug for fritidstilbud, og som bruger dem allermindst. Reaktionerne har som sagt tydet på, at vi har ramt rigtigt med dette forslag, hvor vi selv kommer med en målsætning for området, pålægger kommunerne at lave en slags formålsbeskrivelse, giver børn og unge indflydelse på,

hvad der skal ske i fritidstilbudene, og giver kommunerne mulighed for at lave tilbudene gratis.

Derfor kan jeg sige til hr. Villy Søvnald og også til hr. Bruno Jerup, at det er en af grundene til, at jeg tror, at vi her faktisk har mulighed for en bedre udnyttelse af de eksisterende ressourcer, sådan at der i de klubber, der i dag står halvtomme, nu kommer nogle flere børn og unge.

Med det synes jeg også jeg har svaret hr. Tom Behnke, der spurgte, hvorfor vi overhovedet skal diskutere dette emne. Jeg håber, det vil kunne overbevise hr. Tom Behnke om, at forslaget har en berettigelse, så Fremskridtspartiet i sidste ende vil stemme for det.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Først vil jeg takke for det klare svar om den kommunale dagpleje. Så vil jeg spørge socialministeren, om hun finder det rimeligt, at kommunen tilbyder en kommunal dagpleje, hvor der ikke er uddannet pædagogisk personale, som en del af det tilbud, man kan give forældre. Er det den fremtidige linje for socialministeren, at der ikke nødvendigvis skal være pædagogisk uddannet personale på institutionerne? For det kan hurtigt brede sig. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, som socialministeren næsten kan svare ja eller nej til, er: Kan de unge smides ud af en klub, hvis det er sådan, at forældrene ikke betaler?

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Når socialministeren mener, at jeg har overfortolket det, så kan det da godt være, men det var sådan set ikke en fortolkning. Det var en ren og skær konstatering af, at § 64, stk. 3, var forsvundet, og jeg gjorde i mit indlæg opmærksom på, at jeg var vel vidende om, at det var en forsøgsordning, der var en del af aktiveringsforslaget af 12. maj 1992.

Mit spørgsmål gik på, om en sådan forsøgsordning ikke skulle evalueres, og hvis den skulle evalueres, om det så ikke var værd at vide, hvorfor man nu har ladet den forsvinde. Det kunne jo være, at denne forsøgsordning havde givet så godt et resultat, at man burde indføre den, for den indebærer jo netop, at man kan etablere disse private dagplejeordninger, som jeg forstår at ministeren gerne ser som et supplement på billigere vilkår og dermed billigere